

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.468/2012/33. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi február hó 7. és március hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi március hó 2. napján kihirdetett 12.B.1114/2009/408. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett vesztegetés büntette a Btk. 253. §-ának (1) bekezdése, XVIII. r. vádlottnál 1 rb. társtettesként elkövetett vesztegetés büntette a Btk. 250. §-ának (1) bekezdése szerint minősül.

Ahol a vesztegetés büntettének minősített esete van feltüntetve, ott a (3) bekezdés I. fordulatára hivatkozás a helyes.

XXI. r. vádlott bűncselekményének törvényhelye a Btk. 225. §-a.

I. r. vádlott börtönbüntetését 1 (egy) év 2 (kettő) hónapra, III. r. vádlottét 8 (nyolc) hónapra, V. r., VI. r., VII. r. és VIII. r. vádlottakét személyenként 1 (egy) év 4 (négy) hónapra, IX. r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) évre, X. r. vádlottét 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra, XI. r. vádlottét 10 (tíz) hónapra, XIV. r. vádlott börtönbüntetését 1 (egy) év 8 (nyolc) hónapra, XVII. r. vádlottét 1 (egy) évre, XVIII. r. vádlottét pedig 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

I. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XIV. r., XVIII. r. vádlottak szabadságvesztés büntetéseit 4-4 (négy-négy) évi próbaidőre felfüggeszti.
E vádlottaknál a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

I. r. vádlottal szemben 200 000 (kettőszázezer) Ft, III. r. vádlottal szemben 100 000 (egyszázezer) Ft pénzmellékbüntetést szab ki.
A pénzmellékbüntetéseket meg nem fizetés esetén 5000 (ötezer) forintként egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., X. r., XVIII. r. vádlottakkal szemben a pénzmellékbüntetések kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 52 680 (ötvenkettőezer-hatszáznyolcvan) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből IX. r. vádlottat 28 440 (huszonnyolcezer-négyszáznegyven) Ft, XXI. r. vádlottat 24 240 (huszonnégyezer-kettőszáznegyven) Ft terheli.

I. r. vádlott tartózkodási helye: ...

V. r. vádlott tartózkodási helye:, személyazonosító igazolványának száma: ...

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére felmentésük miatt, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása, továbbá büntetésük súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; III. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; V. r. vádlott és a védője az ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése, másodszorban felmentés, harmadszorban enyhítés; VI. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; VII. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; VIII. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; IX. r. vádlott védője enyhítés; X. r. vádlott és a védője elsősorban törvényes vád hiánya miatt az eljárás megszüntetése, másodszorban bizonyítottság hiányos felmentés, továbbá téves minősítés és enyhítés; XI. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; XIV. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; XVII. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés; XVIII. r. vádlott és a védője elsősorban felmentés, másodszorban enyhítés, míg XXI. r. vádlott enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.224/2012/1-I. számú átiratában a vádlottak felmentése miatt bejelentett ügyészi fellebbezést a Be. 357. § (2) bekezdése alapján visszavonta, míg a kiszabott büntetések súlyosítására irányuló fellebbezést IX. r. vádlott és a nyilvános ülésen tartott perbeszédében foglaltak szerint XVII. r. vádlottak kivételével fenntartotta.

I. r., VI. r., X. r. és XIV. r. vádlottak védői írásbeli beadványukban a fellebbezéseiket fenntartották azzal, hogy I. r. vádlott védője másodlagos indítványában a cselekmények eltérő minősítését, míg XIV. r. vádlott védője felmentés hiányában az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozták.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., X. r., XI. r., XIV. r. és XVIII. r. vádlottakkal szemben végleges hatályú foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazására is tett indítványt, míg a vádlottak és a

védőik a korábbi fellebbezéseiket fenntartották, V. r., VIII. r. vádlott és XI. r. vádlottak védője azzal, hogy védenecinél egyaránt harmadsorban a cselekmények enyhébb minősítését, VII. r. vádlott védője törvényes vád hiányában elsődlegesen az eljárás megszüntetését, XVII. r. vádlott védője védence előzetes mentesítésben való részesítését, míg XVIII. r. vádlott védője védence I. r. vádlottal kapcsolatos cselekménye vonatkozásában a felmentését, másodsorban az enyhébb minősítést, míg a érintő cselekmény enyhébb minősítését kérték.

IV. r., XII. r., XIII. r., XV. r., XVI. r., XIX. r. és XX. r. vádlottakkal szemben a törvényszék ítélete elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásukban az ítélőtábla annak felülbírálatát a 349. §-ának (1) bekezdése szerint mellőzte.

Az elsőfokú bíróság I. r., III. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., X. r., XI. r., XIV. r., XVII. r. és XVIII. r. vádlottakkal kapcsolatos felmentő rendelkezései, továbbá XVIII. r. vádlottal szembeni eljárást megszüntető határozata elsőfokon szintén jogerőre emelkedett, melyre tekintettel az ítélőtábla e körben a törvényszék ítéletének a felülbírálatát a Be. 348. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával mellőzte.

A bejelentett fellebbezések elbírálására az ítélőtábla a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülést tűzött, melynek keretében az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt - a már megjelöltek szerinti körben - felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntető eljárást. E körben emeli ki az ítélőtábla, hogy a vád törvényessége kérdésében az elsőfokú bíróság által az ítélet 227. oldal utolsó két bekezdésében kifejtetteket - a védők álláspontjával szemben - mindenben osztja, azt kiegészíteni sem tartja szükségesnek, azonban azzal pontosítja, hogy „a vád e sérelme nélkül” leírási hibát „vádelv sérelme nélkül”-re helyesbíti.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás is túlnyomórészt megalapozott, azt azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma és a Be. 361. § (2) bekezdés b/ pontjában írtaknak megfelelően a vádlottak meghallgatása alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- I. r. vádlott egymástól független állapotszerű betegségekben szenved, továbbá az elsőfokú ítélet keltét követően elszenvedett balesete miatt a bal lábának funkciója is korlátozott (másodfokú eljárás 22. sorszámú irat).
- V. r., VI. r., VIII. r. és XVII. r. vádlottak szolgálati viszonya 2012. augusztus 8. napján, VII. r. vádlott szolgálati viszonya 2011. június 22. napján, míg X. r. vádlotté 2012. augusztus 15-én szűnt meg (másodfokú eljárás 21. és 28. sorszámú átiratai).
- V. r. vádlott jelenleg gyesen van a 2011. január 30. napján született utónevű gyermekével, felesége pedig 60 000 Ft havi jövedelemre tesz szert.
- VI. r. vádlott munkanélküli ellátásban részesül.
- VII. r. vádlott regisztrált munkanélküli, juttatásban nem részesül.
- VIII. r. vádlott élettársi kapcsolata megszűnt, jelenleg szociális ellátást kap.

- IX. r. vádlott a rágalmazás vétségét 2009. július 20. napján, míg X. r. vádlott az ittas járművezetés vétségét 2001. december 2. napján követte el, s ezen utóbbi vádlott jelenleg gyeden van (másodfokú 13. sorszámú átirat).
- XI. r. vádlott felesége 2010. október 29. napján elhalálozott.
- XVII. r. vádlott munkanélküli, 2013. március 13. napján ... és ... nevű ikergyermekei születtek.
- XVIII. r. vádlott 2008. november 26-tól Crohn-betegségben szenved (297. sorszámú jegyzőkönyv 19. oldal).
- XXI. r. vádlottat a ... Bíróság ítélte el a 2003. október 24. napján megvalósított garázdaság vétsége, míg a ... Városi Bíróság a 2007. október 6. napján elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt.
- Az ítélet 38. oldal 3. bekezdésében írt telefonbeszélgetés időpontja 2006. szeptember 13. napján 19 óra 12 perc (nyomozati iratok 244. oldal), mely beszélgetés során X. r. vádlott ... terheltnek kifejezésre juttatta azt is, hogy egyetért azzal, hogy XVIII. r. vádlottnak rendőri intézkedéséhez kapcsolódóan készpénzt szándékozik átadni.
- Az ítélet tábla az ítélet 40. oldal 2. bekezdés végéből - mivel arra bizonyíték nem merült fel - mellőzi azon részt, mely szerint „I. r. vádlottat közvetlenül telefonon ő hívta a baleset helyszínére.”.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktalanul eleget tett az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Rendkívül részletes, mindenre kiterjedő és meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság indokaival az ítélet tábla a következő megjegyzésekkel egyetért:

Az ítélet tábla kiemeli az elsőfokú bíróságnak a kötelességsszegés kérdése vonatkozásában elvégzett mérlegelési tevékenységét, melynek végeredményeként T1 tanú következetes vallomását a tényállás megállapításánál elfogadta, mely összhangban állt XI. r. és IX. r. vádlottak nyomozati szakban előadott vallomásával is (ítélet 163. oldal). Megalapozottan következtetett így arra, hogy az intézkedő rendőröknek „minden esetben a szolgálatirányító parancsnokot kell először értesíteniük a további intézkedés megtétele céljából, amely a sérült járművek elszállítására vonatkozik” (ítélet 164. oldal 3. bekezdés vége), s az ezzel ellentétes magatartásuk kötelességsszegésnek minősül.

Az elsőfokú bíróság tárgyi bizonyítékként értékelte és fogadta el a vádlottak telefonbeszélgetéseit rögzítő hangfelvételeket, s ezeket részletesen elemezte is az ítélet 169-184. oldaláig anélkül azonban, hogy azok beszerzésének törvényességéről számot adott volna, mely a Be. 78. § (4) bekezdésében foglaltak szerint nem mellőzhető. Az elsőfokú bíróság az eljárási törvény előírásait betartva e körben minden szükséges iratot

beszerzett, azokat a tárgyalás anyagává is tette, továbbá helyesen állapította meg, hogy a titkos információgyűjtés anyaga felhasználható, ezért az ítéletábra csupán ennek indokait rögzíti annyiban, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásáról szóló releváns Be. 206/A. §-ban foglaltak teljesültek, ugyanis a titkos információgyűjtés tényét a ...Bíróság elnöke szám alatt igazolta (nyomozati iratok 116. oldal), a titkos információgyűjtés eredményének a büntető eljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását pedig a nyomozási bíró a Városi Bíróság ... számú 2007. április 16. napján kelt végzésével engedélyezte.

Az ítéletábra az elsőfokú ítélet 202. oldal alulról a 3. bekezdésének második mondatát, továbbá a következő bekezdés első mondatából a „két alkalommal” megállapítást mellőzi, mivel a tényállásban foglalt azon szövegrészből, mely szerint „...terhelt IX. r. vádlottal közölte, de hát most abból már tovább nem tudok rendezni semmit, érted”, illetve az erre adott „jól van” válaszból egyértelmű következtetés nem vonható arra, hogy IX. r. vádlott ...terhelt jogtalan előny adására vonatkozó ígéretét fogadta el a 2006. december 2. napján 19 óra 24 perckor megkezdett telefonbeszélgetés során.

Az ítélet 206. oldal 4. bekezdésében ..- helyesen - XI. r. vádlott.

X. r. vádlott a 2006. szeptember 13. napján 19 óra 12 perckor kezdődött telefonbeszélgetéskor nem csak azzal értett egyet, hogy ... terhelt VIII. r. vádlottnak juttat vagyoni előnyt, hanem azzal is, hogy XVIII. r. vádlottnak is, továbbá az ítélet 204. oldal 3. bekezdés utolsó sorában helyesen a jogtalan előny elfogadójával egyetértés az elkövetési magatartást.

Az egyértelműség miatt egészíti ki az ítéletábra az ítélet 206. oldal 2. bekezdését azzal, hogy az ott megjelölt három rendőri intézkedés 2006. július 20., szeptember 11. és október 10. napján történt.

XVIII. r. és I. r. vádlottak egymáshoz kötődő cselekvőségével kapcsolatosan a tényállás azt rögzíti, hogy ... azt közölte XVIII. r. vádlottal, hogy I. r. vádlott 5000 forintot, míg ő maga 7000 forintot küld neki, melyet XVIII. r. vádlott elfogadott. Egyértelmű, hogy a ... által ígért előny a 2006. szeptember 12-i intézkedéshez kapcsolódik, amikor is XVIII. r. vádlott közvetlenül értesítette ...t. Arra azonban semmilyen adat, még kevésbé bizonyíték nem merült fel, hogy I. r. vádlottat XVIII. r. vádlott közvetlenül értesítette volna, s az sem, hogy I. r. vádlott a jogtalan előnyt azért adta volna, hogy XVIII. r. vádlott a kötelességét megszegje, de még az sem, hogy az milyen rendőri intézkedéshez köthető. Erre tekintettel az ítéletábra az ítélet 208. oldal utolsó bekezdésében írtakat az előbbiek szerint pontosítja, míg az ítélet 209. oldal 1. bekezdését mellőzi.

Az eddigiek alapján le kell szögezni, hogy sem eljárási szabályszegések, sem pedig megalapozatlanság miatt az ítélet hatályon kívül helyezésének nem volt indoka.

A vádlottak és a védőik felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú

bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részétől történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, s túlnyomórészt törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

A már kifejtettek szerint I. r. vádlott és XVIII. r. vádlottak kapcsolatában csupán arra vonható kétséget kizáró következtetés, hogy I. r. vádlott által nyújtott jogtalan előnyt - 5000 forintot - XVIII. r. vádlott elfogadta, arra azonban nem, hogy ezért kötelességét megszegte volna, illetve I. r. vádlott szándéka erre kiterjedt volna, ezért I. r. és XVIII. r. vádlottak a társtettesként elkövetett vesztegetés büntettének az alapesetét valósították meg [Btk. 253. § (1) bekezdés, illetve Btk. 250. § (1) bekezdés]. A társtettség értelemszerűen a passzív, illetve aktív vesztegető társak között, nem e két vádlott között áll fenn.

X. r. vádlott a 2006. szeptember 13. napján 19 óra 12 perckor kezdődött telefonbeszélgetés során egyetértett azzal is, hogy ...terhelt VIII. r. vádlotton kívül még XVIII. r. vádlottnak is kötelessége megszegéséért vagyoni előnyt juttat, ezért e cselekménye a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulat szerint minősülő társtettesként elkövetett vesztegetés büntette, mely azonban a további cselekményével együtt a folytatólágosság egységébe vonható.

V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XIV. r., XVIII. r. vádlottak tekintetében a vesztegetés büntettét az elsőfokú bíróság kötelességszegéssel elkövetettnek minősítette [Btk. 250. § (1) bekezdés, illetve (3) bekezdés II. fordulat], azonban a hivatali kötelesség megszegését a (3) bekezdés I. fordulata tartalmazza, ezért az ítéletábra e vádlottaknál a II. fordulatot I-re helyesbíti.

IX. r. vádlott 8. tényállási pontban foglalt cselekményét az elsőfokú bíróság helyesen minősítette hivatali visszaélés büntettének [Btk. 225. §], míg XXI. r. vádlottat e bűncselekmény felbujtójának. Utóbbi vádlottnál azonban az elsőfokú bíróság mind az ítélet rendelkező részében, mind az indokolásban (ítélet 198. oldal) feltüntette e törvényhely - büntető törvénykönyvben nem létező - (1) bekezdését, melyet az ítéletábra mellőz.

Az elsőfokú bíróság I. r. és XVII. r. vádlottak jogtalan előny továbbításában megnyilvánuló cselekvőségét pszichikai bűnsegélyként értékelte, mivel az aktív vesztegetők jogtalan előny átadására irányuló szándékát erősítették. Az ítéletábra álláspontja szerint azonban a jogtalan előny továbbítása túlmutat a szándékerősítő hatáson, hiszen a pénz aktív vesztegetőtől a passzív vesztegetőhöz való eljuttatásával tevőlegesen is segítséget nyújt a bűncselekmény megvalósításához, mely fizikai bűnsegélyként értékelendő.

Az elsőfokú bíróság többségében helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további enyhítő körülményként szükséges értékelni I. r. vádlott idős korát és a meglévő betegségeit, V. r. vádlottnál azt, hogy egy, míg XVII. r. vádlottnál azt, hogy két kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, valamint valamennyi vádlottnál az elsőfokú bírósági ítélet kelte és annak jogerőre emelkedése között eltelt több mint egy év

időmúlást is. A másokat bűncselekményre rábíró magatartás a büntetés kiszabásánál enyhítőként szóba sem kerülhet, ezért e körből az ítéltábla mellőzi XXI. r. vádlott felbujtókénti részesi alakzatának a rögzítését.

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet 228. oldalán az alulról a 3. bekezdés első mondatában x. r. vádlott tekintetében az elírást helyesbíti annyiban, hogy az „enyhítő” körülményt „súlyosító”-ra pontosítja.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben kellően differenciált büntetéseket szabott ki, azonban azokat - a vesztegetéssel nem érintett XXI. r. vádlott kivételével - enyhíteni szükséges. Az enyhítés indoka, hogy a vádlottak által megvalósított vesztegetési bűncselekmények valós tárgyi súlya a hasonló bűncselekmények tárgyi súlyához képest csekélyebb. Nem hagyható figyelmen kívül a kötelességszegés tényleges mibenléte, mely gyakorlatilag abban áll, hogy az ügyeletet megkerülve értesítik az autómentősoket, akiket egyébként az ügyelet is értesítene. A jogtalan előny mértéke is hét vádlott vonatkozásában 34 000 forint, mely szintén nem a korrupció kiemelkedő szintjére utal. Az enyhítés irányába hat még az elsőfokú bíróság által nem kellő súllyal értékelt időmúlás, valamint az elsőfokú ítélet kelte és annak jogerőre emelkedése között eltelt további egy éves időtartam is. I. r. és XVIII. r. vádlottaknál az ítéltábla által alkalmazott részbeni enyhébb minősítés is az enyhítést indokolja.

Az ítéltábla ezért I. r. vádlott börtönbüntetését 1 év 2 hónapra, III. r. vádlott börtönbüntetését - a felfüggesztés érintetlenül hagyásával, illetve a Btk. 87. § (2) bekezdés d/ pontja alkalmazásával - 8 hónapra, V. r., VI. r., VII. r. és VIII. r. vádlottak börtönbüntetését - a Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pontja alkalmazásával - 1 év 4 hónapra, IX. r. vádlott börtönbüntetését a beismerő vallomásait nagyobb súllyal értékelve 2 évre, X. r. vádlott börtönbüntetését - szintén a Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pontját alkalmazva - 1 év 10 hónapra, XI. r. vádlott börtönbüntetését - a Btk. 87. § (2) bekezdés d/ pontja alkalmazásával - 10 hónapra, XIV. r. vádlott börtönbüntetését a Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pontja alkalmazásával 1 év 8 hónapra, XVII. r. vádlott börtönbüntetését a felfüggesztés érintetlenül hagyásával 1 évre és XVIII. r. vádlott börtönbüntetését - a Btk. 87. § (2) bekezdés c/ pontja alkalmazásával - 1 év 6 hónapra enyhíti.

Az ítéltábla nem csak III. r. vádlott és XVII. r. vádlottak, hanem a további vádlottak vonatkozásában is arra az álláspontra helyezkedett, hogy velük szemben a büntetés céljai a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetők, ezért azok végrehajtását személyenként 4 évi próbaidőre felfüggesztette a Btk. 89. §-a alkalmazásával, melyből következően a közügyektől eltiltás mellékbüntetések kiszabását mellőzte, s az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítása is annak végrehajtása elrendelésének az esetére vonatkozik.

XVIII. r. vádlottal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság azt rögzíti, hogy „munkahellyel, jövedelemmel nem rendelkezik”, s az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően V. r. vádlott gyesen van, VI. r. és VII. r. vádlott munkanélküli, VIII. r. vádlott szociális ellátást kap, míg X. r. vádlott gyeden van, ezért e vádlottakkal szemben az elkövetéskor hatályos büntető törvénykönyv 64. § (1) bekezdésében írt azon feltétel nem teljesül, mely szerint e

vádlottaknak megfelelő keresetük, jövedelmük vagy vagyonuk van, melyre tekintettel az ítéltábla a pénzmellékbüntetések kiszabását mellőzte.

A felhívott törvényhely szerint: „Akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van, a/ pénzmellékbüntetésre kell ítélni, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követi el, ...”. Erre figyelemmel az ítéltábla a vagyoni és jövedelmi viszonyaik eltérését szem előtt tartva I. r. vádlottal szemben 200 000 Ft, míg III. r. vádlottal szemben 100 000 Ft pénzmellékbüntetést szabott ki, melyek meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásáról a Btk. 65. §-a értelmében határozott.

Az elkövetéskor hatályos Btk. 56. § (1) bekezdése a foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés alkalmazását csupán lehetőségként szabályozta. Az ítéltábla álláspontja szerint a rendőr vádlottak konkrét cselekvőségére, illetve a közel 7 évi időmúlásra tekintettel ezen mellékbüntetés kiszabása már túlmutatna a büntetés céljain, ezért az arra irányuló ügyészi indítványnak nem adott helyt.

XVII. r. vádlott védője védence előzetes mentesítését kérte. Kétségtelen, hogy ennek a Btk. 104. § (1) bekezdésben írt azon feltétele, hogy felfüggesztett szabadságvesztés kerüljön kiszabásra, jelen esetben fennáll, azonban a korrupciós bűncselekményt megvalósító vádlottat az ítéltábla nem tartotta erre érdemesnek, ezért e vádlottat előzetes mentesítésben nem részesítette.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségéről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalási határnapok között megjelölte 2011. október 7-ét is, mely azonban ténylegesen október 17. napja, ezért azt ezen időpontra pontosítja.

Az elsőfokú bíróság a rendelkező részben a személyi adatok előtt feltüntetni elmulasztotta azt, hogy I. r. vádlott 2007. május 18-tól 2007. június 18. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt állt, illetve azt is, hogy XVIII. r. vádlott 2007. május 17-től 2007. május 18. napjáig őrizetben, majd 2007. június 15. napjáig előzetes letartóztatásban volt, melyet az ítéltábla pótolta. Az előzetes fogvatartás beszámításáról viszont az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett.

Végül rögzítette az ítéltábla I. r. és V. r. vádlott megváltozott lakcímét, valamint utóbbi vádlottnál a személyazonosító igazolványának a számát is.

Debrecen, 2013. március 21.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 12.B.1114/2009/408. számú ítélete az ítéletábra ítéletében írt változtatásokkal a mai napon I. r., III. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XIV. r., XVII. r., XVIII. r. és XXI. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Debrecen, 2013. március 21.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -